

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/30/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200384
Dátum vydania rozhodnutia: 06.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1019200384.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, IČO: 00 397 768, Šrobárova 2, Košice, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s. r. o., Zoborská 13, Košice, proti žalovanému: 1. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Stromová 1, Bratislava,

2. Výskumná agentúra, Sliachska 1532/1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z002 zo dňa 14. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180080003 zo dňa 14. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu A185/2019-072 zo dňa 14. januára 2019, Správy z kontroly k ŽoP č. 313011D103500201, 313011D103500301, č. záznamu

A124/2019-072, zo dňa 09. januára 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k.: 5S/55/2019-148, 5S/191/2019, 5S/192/2019, zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

III. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a to Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z002 zo dňa 14. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180080003, zo dňa 14. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. spisu P 3521/2019-072, č. záznamu: A185/2019-072, zo dňa 14. januára 2019, Správy z kontroly k ŽoP č. 313011D103500201, 313011D103500301, č. záznamu: A 124/2019-072, vydané dňa 09. januára 2019, s návrhom na ich zrušenie. Druhým výrokom

uznesenia žiadnemu z účastníkov konania podľa § 170 písm. a) SSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným v 1.) rade ako riadiacim orgánom pre Operačný program Výskum a inovácie, zastúpeným žalovaným v 2.) rade ako sprostredkovateľským orgánom pod riadiacim orgánom, Zmluvu o poskytovaní nenávratného finančného príspevku č. zmluvy: 001/2017/1.1.3/OPVá1/DP (ďalej len „Zmluva o NFP“), a to podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 25

zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 292/2014 Z. z.“) a § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 523/2004 Z. z.“) po tom, čo bola žalobcovi schválená žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“). Na základe rozhodnutia o schválení NFP a v súlade so Zmluvou a NFP bol žalobcovi poskytnutý nenávratný finančný príspevok vo výške 9.675.121,72 eura na účely realizácie projektu „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“, kód projektu ITMS: 313011D103, financovaného z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

3. Krajský súd napadnuté uznesenie odôvodnil vychádzajúc z ustanovení § 2

ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1 písm. b), § 6 ods.1, § 7 písm. e), písm. h) SSP, § 97, § 98 ods. 1

písm. g) SSP a § 37 ods. 11 zák. č. 292/2014 Z. z. a vecne tým, že žalobca uzavrel so žalovaným v 1.) rade v zastúpení žalovaným v 2.) rade Zmluvu o NFP zo dňa 07. marca 2017. Na základe predmetnej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v zmluve. Žalobca vykonal verejné obstarávanie na predmet zakázky „Unikátne a kombinované prístrojové systémy pre molekulárnu medicínu s príslušenstvom pre UVP MediPark Košice“ uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ pod zn. 2015/S 090-161425 dňa 09. mája 2015 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 92/2015 dňa 12. mája 2015, pod značkou 10010-MST. Následne bola vykonaná administratívna kontrola verejného obstarávania, v rámci ktorej boli zistené určité nezrovnalosti. Žalovaný v 2.) rade doručil žalobcovi dňa 17. januára 2019 dokumenty, a to Správu o zistenej nezrovnalosti č. 313IP18008000 zo dňa 14. januára 2019 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z002 zo dňa 14. januára 2019. Žalobca podal proti predmetným zisteniam námietky a na základe Správy z kontroly zo dňa 09. januára 2019 k ŽoP č. 313011D103500201, a č. 313011D103500301, vypracovanej žalovaným v 2.) rade doručenej žalobcovi 14. januára 2019, pod č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 124/2019-072, boli námietky žalobcu vyhodnotené ako neopodstatnené s požiadavkou na vrátenie finančných prostriedkov.

4. Krajský súd dospel k záveru, že administratívnu kontrolu postupu zadávania zakázky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zakázky, nemožno považovať

za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly

za rozhodnutia v konaní, dotýkajúcom sa základných práv alebo slobôd účastníka konania zaručených Ústavou Slovenskej republiky alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. O takýto prípad podľa názoru súdu v prejednávanej veci nešlo tiež z dôvodu, v zmysle ktorého právo na prostriedky z fondov Európskej únie nemožno podradiť pod žiadne zo základných ľudských práv a slobôd garantovaných druhou hlavou Ústavy SR, resp. Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách.

5. Konajúci súd v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysloveným v rozsudkoch, sp. zn. 5Sžf/26/2012, zo dňa 29. novembra 2012, a sp. zn. 4Sžf/56/2015, zo dňa 08. júna 2016, dospel k záveru, že Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. „Správu“ a „Žiadosť“ je nutné považovať za postup podľa § 41 ods. 1 zák. č. 292/2014 Z. z., a teda za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku. Ide o opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemajú za

následok zloženie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýkajú. Štádium riešenia finančných nezrovnalostí slúži na prípadné mimosúdne vyrovnanie a vytvára žalobcovi ako prijímateľovi príspevku priestor na vyjednávanie, prípadne dohodu o splátkach. „Správa“ ako i „Žiadosť“ sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu, ktorý v prípade nevyhovenia výzve na dobrovoľné vrátenie príspevku začne voči žalobcovi správne konanie a uloží mu povinnosť vrátiť 1,5 násobok sumy konštatovanej vo výzve (§ 41 ods. 5 zák. č. 292/2014 Z. z.). Správa ani žiadosť nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu, v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov, ktorých súdne preskúmanie na základe správnej žaloby považoval za neprípustné.

6. Krajský súd napokon zdôraznil, že v „Správe“ absentuje právne vynúiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu bez ďalšieho nezakladá povinnosť na strane žalobcu vrátiť finančné prostriedky. „Správou“ ani „Žiadosťou“ žalobca nebol zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide totiž o písomnosť informatívneho charakteru. Správny súd prvého stupňa vzhľadom na nespĺnenie podmienok na preskúmanie napadnutých opatrení v rámci správneho súdnictva žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

2.

7. Žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“) podal proti uzneseniu v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť dôvodiac tým, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa písm. g) SSP, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu písm. h) SSP a napokon z dôvodu, že podanie bolo nezákonne odmietnuté podľa písm. j) SSP. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozhodnutia žalovaného zrušil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy kasačného konania.

8. Kasačný sťažovateľ v sťažnosti namietal výklad krajského súdu spočívajúci v tom, že spôsobilým predmetom preskúmania v správnom súdnictve nie sú Správa o zistenej nezrovnalosti, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, ani materiály z vykonanej administratívnej kontroly postupu zadávania zakázky, tieto nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu a nemožno ich považovať za rozhodnutie či opatrenie orgánu verejnej správy - individuálny správny akt. Nesúhlasil s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu, založeného na názore, že predmetné opatrenia žalobcu neukracujú na jeho subjektívnych právach a nie sú spôsobilé zasiahnuť do právneho postavenia žalobcu ani v kontexte ďalšieho postupu riadiaceho orgánu vyplývajúceho zo zák. č. 292/2014 Z. z.

9. Ďalej argumentoval poukazom na § 16 ods. 1, § 19 ods. 6 písm. a), ods. 8, ods. 11, § 25 ods. 1, § 40, § 52 od. 1, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zák. č. 292/2014 a čl. 125 ods. 1 Nariadenia EP a Rady EÚ č. 1303/2013 s tým, že v predmetnej veci bolo vytýkané porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania pri zadávaní Zakázky, zistené riadiacim orgánom na základe výsledkov vládneho auditu, v rámci ktorého boli identifikované porušenia zák. č. 25/2006 Z. z. Riadiaci orgán vychádzajúc z týchto záverov vystavil v zmysle zák. č. 292/2014 Z. z. Správu o zistenej nezrovnalosti spolu so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov a žalobcu vyzval na vrátenie poskytnutého finančného príspevku alebo jeho časti v stanovenej výške, z hodnoty výdavkov deklarovaných v rámci verejného obstarávania. Následkom kontroly pravidiel a postupov verejného obstarávania je obligatórny postup riadiaceho orgánu podľa § 41 zák. č. 292/2014 Z. z. V prípade dodania predmetu zakázky samostatnými dodávateľmi reálne existovalo riziko ohrozenia úspešného zrealizovania výskumných a vedeckých projektov. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, správu o zistenej nezrovnalosti a ďalšie materiály z vykonanej kontroly, na základe ktorých bola žalobcovi uložená

korekcia spočívajúca v povinnosti vrátiť finančnú hodnotu poskytnutého príspevku, sú nepochybne individuálnymi správnymi aktmi, rozhodnutiami bezprostredne dotýkajúcimi sa a zasahujúcimi do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Správnymi aktmi a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu žalobcu priamo ukrátený na svojich právach, neoprávnene zasahujú do nadobudnutých práv žalobcu a ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia nároku, zasahujú do nadobudnutých práv žalobcu, , najmä pokiaľ ide o právo na poskytnutie NFP, ich dôsledkom je zrušenie a vrátenie časti právoplatne priznaného nenávratného finančného príspevku a možný sankčný postih. Týmito správnymi aktami sú dotknuté základné práva žalobcu, ktorých preskúmanie nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené.

10. Neobstojí argumentácia krajského súdu, a to vzhľadom na názor najvyššieho súdu prezentovaný v uznesení, sp. zn. 5Sžf/26/2014, zo dňa 28. apríla 2016, založený na konštatácii, že správne akty, na základe ktorých je prijímateľovi NFP určená povinnosť vrátiť časť finančného príspevku, poskytnutého z fondov Európskeho spoločenstva, sú spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Skutočnosť, že správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov sú správnymi aktami, zasahujúcimi do práv prijímateľa a môžu mať za následok vznik závažnej ujmy na jeho právach, je zrejmé tiež z toho, že v obdobných veciach správne súdy priznávajú takýmto správnym aktom odkladný účinok. Správne akty s ohľadom na ich účinok považoval za akty, s autoritatívnym obsahom vo vzťahu k adresátovi, pričom správny orgán vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba v pozícii oznamovateľa. Ak krajský súd napriek tomu žalobu ako neprípustnú odmietol, dopustil sa závažného procesného pochybenia a nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň znemožnil žalobcovi realizovať jeho procesné práva v miere, že porušil práva žalobcu na spravodlivý proces.

11. Kasačný sťažovateľ žiadal priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP, z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutých správnych aktov. Neporušil žiadne právne predpisy ani povinnosť, odôvodňujúcu vrátenie NFP alebo jeho časti, na základe správnych aktov a ich okamžitým výkonom hrozí žalobcovi vznik závažnej ujmy a značnej finančnej škody, pričom predmetná suma predstavuje neúnosné zaťaženie rozpočtu žalobcu. V prípade nezaplatenia korekcie uloženej predmetnými správnymi aktami bezprostredne hrozí, že budú voči žalobcovi uplatňované a vykonávané ďalšie postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa zákona č. 292/2014 Z. z. a tiež podľa zákona č. 523/2004 Z. z.

3.

12. Žalovaný 1) považoval napadnuté uznesenie krajského súdu za vecne správne. Stotožnil sa s názorom, že Správu a Žiadosť je nutné považovať za postup podľa § 41 ods. 1 zák. č. 292/2014 Z. z., a teda za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku, ktoré samé o sebe nemajú za následok založenie, zmenu či zrušenie právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a priamo sa ich nedotýkajú, ide o opatrenia predbežnej povahy. Vystavením a predložením správ nedošlo k uloženiu sankčnej povinnosti pre žalobcu a nedošlo k začatiu správneho konania pre porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania. Proces správneho konania pre porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania nemôže byť začatý bez vydania protokolu zo strany Úradu pre verejné obstarávanie podľa § 41 ods. 3 zák. č. 292/2014 Z. z. účinného do 31. mája 2017, pričom žalovaný 2) doposiaľ nevydal rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov. Nepovažoval za splnené podmienky na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 SSP, pretože Správa a Žiadosť nie sú vykonateľné, a teda spôsobilé spôsobiť žalobcovi ujmu. Poukázal na závery uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/145/2015, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že Správou ani Žiadosťou nebol s konečnou platnosťou zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, správnym súdom bude preskúmateľné až konečné rozhodnutie poskytovateľa a správny súd nemôže extenzívne poňatou preskúmacou činnosťou zasahovať do právomoci moci výkonnej. Cieľom úpravy je predísť situácii, kedy by súdy vstupovali do potenciálne neskončených správnych konaní preskúmaním procesných rozhodnutí. Dopad na práva a právom chránené záujmy žalobcu bude mať až právoplatné a vykonateľné rozhodnutie riadiaceho orgánu vydané v správnom konaní podľa zák. č. 292/2014 Z. z. Vzhľadom na konštatované žalovaný 1) žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol podľa § 459 písm. c) SSP

alebo zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP.

4.

13. Žalovaný 2.) sa vyjadril tak, že žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov a správa o zistenej nezrovnalosti a ďalšie materiály z vykonanej kontroly neobsahujú stanovenie povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Neuhradenie sumy uvedenej v žiadosti kasačným sťažovateľom nezakladá jej vynútiteľnosť. Začatím správneho konania bude mať žalobca k dispozícii všetky práva ako účastník konania, rovnako tak opravné prostriedky v rámci správneho konania. Napadnutá Správa a Žiadosť majú predbežný charakter a nemôžu zasahovať do práv a právom chránených záujmov, pretože takýto zásah spôsobí až správne rozhodnutie. Žiadosť a Správu podľa názoru žalovaného 2) nemožno považovať za individuálne správne akty, nie sú teda rozhodnutiami a ich súdne preskúmanie je z tohto dôvodu neprípustné a krajský súd teda správne žalobu odmietol podľa § 98 písm. g) SSP.

14. Žalovaný 2.) v súvislosti s návrhom na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti tvrdil, že kasačný sťažovateľ nepreukázal hrozbu závažnej ujmy. Nie je prípustné rozhodovať o odklade vykonateľnosti aj v prípade, ak sa síce skúma zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, ale rozhodnutie nezakladá možnosť exekučného vynútenia uloženej povinnosti alebo priamo nezakladá právo, ktoré vo svoj prospech vykonáva sám účastník správneho konania. Hrozba závažnej ujmy v dôsledku okamžitého výkonu rozhodnutia musí byť reálna, netreba dokazovať, že v každom okamihu k závažnej ujme dôjde. Správa ako ani Žiadosť nie sú materiálne vykonateľné, ide o akty predbežnej povahy bez dopadu na práva a právom chránené záujmy sťažovateľa, pretože nejde o konečné rozhodnutia v správnom konaní. Navrhol nepriznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok v zmysle § 447 SSP a vzhľadom na nedôvodnosť žiadal sťažnosť zamietnuť.

5.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

16. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 14. marca 2019 domáhal preskúmania zákonnosti Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D1032002 zo dňa 14. januára 2019 (ďalej len „Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov“), Správy o zistenej nezrovnalosti č. 313IP8008003, zo dňa 14. januára 2019 (ďalej len „Správa o nezrovnalosti 1“), Správy o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 185/2019-072, zo dňa 14. januára 2019 (ďalej len „Správa o nezrovnalosti 2“) a Správy z kontroly zo dňa 09. januára 2019, k ŽoP č. 313011D103500201, 313011D103500301, č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 124/2019-072 (ďalej len „Správa z kontroly“), ktoré sa týkajú Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 001/2017/1.1.3/OPVáI/DP, za účelom realizácie projektu s názvom „Medicínsky univerzitný park v Košiciach (MediPark Košice - Fáza II.), kód projektu ITMS: 313011D103, financovaného z Európskeho fondu regionálneho rozvoja. Uzavretie Zmluvy o NFP na realizáciu aktivít II. fázy projektu MediaPark nadväzovalo na realizáciu I. fázy projektu MediaPark Košice a uzavretú Zmluvu o poskytnutí NFP č. OPVáV/12/2013, kód ITMS:26220220185, operačný program výskum a vývoj. Počas realizácie aktivít Projektu bola tiež zabezpečovaná dodávka plnení od dodávateľov na základe výsledkov verejného obstarávania na predmet zakázky „Unikátne a kombinované prístrojové systémy pre molekulárnu medicínu s príslušenstvom pre UVP MediPark Košice“, vyhláseného vo Vestníku ÚVO č. 92/2015, zo dňa 12. mája 2015, pod č. 10010-MST a v Úradnom vestníku EÚ pod zn. 2015/S 090-161425, zo dňa 09. mája 2019.

17. Kasačnému sťažovateľovi bol dňa 17. januára 2019 doručený správny akt žalovaného 2.), a to Správa o nezrovnalosti 2, ktorej prílohou bola Správa o nezrovnalosti 1 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov. Žalovaný 2.) na podklade predmetných listín žiadal o vrátenie NFP v sume 86.664,29 eura

(celková suma neoprávnených výdavkov 91.225,56 eura), s poukazom na porušenie § 9 ods. 3 zák. č. 25/2006 Z. z., zistených v súvislosti s vykonaním vládneho auditu A927 K4611, nedostatok č. A026. Na základe správy z vládneho auditu č. A97, K4611 boli totiž auditorskou skupinou pri kontrole verejného obstarávania identifikované nedostatky so závažným vplyvom na proces verejného obstarávania a porušenia princípov a postupov verejného obstarávania v zmysle zák. č. 25/2006 Z. z. Žalobca vzhľadom na obsah doručených správ a zistení, ako aj žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov podal dňa 14. marca 2019 na Krajský súd v Bratislave žalobu o preskúmanie Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, Správy o nezrovnalosti 1 a 2 a tiež Správy z kontroly, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 5S/55/2019.

18. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/55/2019, 5S/191/2019 a 5S/192/2019, zo dňa 30. septembra 2019, ako aj konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo. Kľúčovou otázkou je pre kasačný súd právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, Správy o zistenej nezrovnalosti 1 a 2 a Správy z kontroly zo dňa 09. januára 2019, ktoré krajský súd zhodne so žalovanými 1) a 2) považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve.

6.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 7 písm. h) SSP, správne súde nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní príspevku v programovom období 2014 - 2020, postup a podmienky poskytovania príspevku, práva a povinnosti osôb v súvislosti s poskytovaním príspevku, pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy pri poskytovaní príspevku a zodpovednosť za porušenie podmienok poskytnutia príspevku.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. európskymi štrukturálnymi a investičnými fondmi, z ktorých je poskytovaný príspevok, sú Európsky fond regionálneho rozvoja, Európsky sociálny fond, Kohézny fond, Európsky námorný a rybársky fond a Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka.

25. Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona, ak poskytovateľ na základe vlastného podnetu alebo podnetu iného orgánu zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania,100) ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, prostredníctvom žiadosti o vrátenie, vyzve prijímateľa vrátiť poskytnutý príspevok alebo jeho časť vzťahujúci sa na predmet zákazky; ak iný orgán ako poskytovateľ zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania,100) ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a poskytovateľ s týmto zistením nesúhlasí, poskytovateľ podá podnet101) Úradu pre verejné obstarávanie.

26. Podľa § 41 ods. 2 zák. č. 292/2014 Z. z. ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe žiadosti o vrátenie podľa odseku 1, poskytovateľ podá podnet¹⁰¹) Úradu pre verejné obstarávanie.

27. Podľa § 41 ods. 11 veta prvá zák. č. 292/2014 Z. z. rozhodnutie Rady Úradu pre verejné obstarávanie podľa osobitného predpisu^{102a}) je preskúmateľné súdom na základe žaloby riadiaceho orgánu, orgánu auditu alebo certifikačného orgánu.

28. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

29. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. S poukazom na obsah kasačnej sťažnosti žalobcu, považoval kasačný súd za potrebné sa v prvom rade vyjadriť k sťažnostnému bodu, v ktorom žalobca namietal odklon krajského súdu od judikatúry kasačného súdu [dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP], tvrdiac, že v obdobných veciach prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky viacero rozhodnutí, podľa ktorých bol krajský súd povinný napadnuté uznesenie materiálne posúdiť bez ohľadu na jeho formu (sp. zn. 5Sžf/31/2011, 5Sžf/26/2012, 5Sžf/31/2011, 5Sžf/26/2012, 5Sžo/62/2014).

31. K uvedenej námietke žalobcu kasačný súd uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti už v minulosti riešil otázku právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutých správnych aktov (správy o zistenej nezrovnalosti a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov podľa zákona č. 528/2008 Z. z.), pričom postoj súdu k tejto otázke nebol úplne jednoznačný, keďže sa vyskytlo i rozhodnutie podporujúce názor žalobcu o prípustnosti súdneho preskúmania uvedených správnych aktov (sp.zn. 5Sžf/26/2014, zo dňa 28.04.2016), ktoré je však výnimkou z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu.

32. K rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, citovaným žalobcom na podporu svojich argumentov v podanej v kasačnej sťažnosti, kasačný súd uvádza, že ide o rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré boli prekonané jeho neskoršou judikatúrou (konkrétne sp. zn. 4Sžf/56/2015 a sp. zn. 1Sžf/87/2015). Kasačný súd zdôrazňuje, že v aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa nevyskytujú názory, ktoré by sa nezhodovali s právnymi závermi vyslovenými k tejto otázke v uznesení

sp. zn. 4Sžf/56/2015, zo dňa 08. júna 2016, v obdobnej veci: „V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona

o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona. Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávanú vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

33. Na tieto právne závery nadviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1Sžf/87/2015,

zo dňa 14. februára 2017, keď za podobných skutkových a právnych okolností konštatoval: „Je nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, a v preskúmvanej veci aj žalobcovi, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy uzavretej podľa

§ 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Ďalej však už, ako správne konštatoval žalobca, žalovaný vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t. j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje

s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení

- § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z. z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.

- § 26 zák. č. 528/2008 Z. z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť žalobcovi ako prijímateľovi (viď § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z.) prostredníctvom tzv. správy o zistenej nezrovnalosti. Zákon oprávňuje žalovaného v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z.), resp. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z. z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať s prihliadnutím na absenciu vykonať autoritatívny výklad ustanovení zák. č. 25/2006 Z. z. žalovaným v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci, ako sa domnieva žalobca.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému ako riadiacemu orgánu je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole.

Až na uvedenom základe vzniká žalovanému rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení dvojnásobku (podľa aktuálnej právnej úpravy 1,5 násobku) sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd musel vyhodnotiť napadnutý úradný list ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

Nakoľko pri vydávaní napadnutého úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z. z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, je možné sa zhodnúť s názorom žalovaného, že išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide slovami žalovaného o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností.“

34. V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nesprávneho právneho záveru, vysloveného vo vyššie citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžf/56/2015, zo dňa 08. júna 2016 a v obdobných rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré boli napadnuté ústavnými sťažnosťami na Ústavnom súde Slovenskej republiky, kasačný súd uvádza, že je mu známa aktuálna rozhodovacia činnosť ústavného súdu vo veciach ústavných sťažností sťažovateľov, v ktorých ako prijímatelia nenávratného finančného príspevku podľa zákona č. 528/2008 Z. z. namietali porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami rôznych senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zamietnutí kasačných sťažností proti rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave o odmietnutí žalôb o preskúmanie správ o zistených nezrovnalostiach (príp. protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní) z dôvodu ich neprípustnosti.

35. Uzneseniami Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. III. ÚS 33/2018 zo dňa 30. januára 2018, IV. ÚS 200/2018 zo dňa 08. marca 2018, IV. ÚS 267/2018 zo dňa 19. apríla 2018, IV. ÚS 395/2018 zo dňa 21. júna 2018, IV. ÚS 439/2018 zo dňa 01. augusta 2018, I. ÚS 276/2018 zo dňa 15. augusta 2018, II. ÚS 395/2018 zo dňa 05. septembra 2018, II. ÚS 459/2018 zo dňa 26. septembra 2018, III. ÚS 408/2018 zo dňa 13. novembra 2018, II. ÚS 568/2018 zo dňa 06. decembra 2018, IV. ÚS 45/2019 zo dňa 24. januára 2019, IV. ÚS 52/2019 zo dňa 31. januára 2019, III. ÚS 46/20149 a III. ÚS 48/2019 zo dňa 05. februára 2019) Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti, v ktorých sťažovatelia namietali porušenie základných práv procesnej i hmotnej povahy uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti.

36. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnymi názormi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach a s uzneseniami Ústavného súdu Slovenskej republiky, vydanými na základe ústavných sťažností proti rozhodnutiam najvyššieho súdu, pričom poukazuje na nutnosť dodržiavania zásady právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky). Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil námietku žalobcu, že krajský súd vydaním napadnutého uznesenia porušil zákon tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, za nedôvodnú. Aj keď došlo k zmene právnej úpravy, (zák. č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov) princíp posudzovania Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, vychádzajúci z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR a spočívajúci v tom, že tieto akty bude potrebné posudzovať ako rozhodnutia predbežnej povahy, zostal v novej právnej úprave rovnaký.

37. V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom [dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP], ktoré však v sťažnosti bližšie necharakterizoval, a s tým súvisiaceho nezákonného odmietnutia žaloby podľa § 98 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. h) SSP, kasačný súd upriamuje pozornosť žalobcu na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 439/2018-10, zo dňa 01. augusta 2018, z odôvodnenia ktorého cituje:

„41.1 Ústavný súd zároveň poukazuje na § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., na ktorý odkazuje aj najvyšší súd vo svojom napadnutom uznesení a podľa ktorého rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona (druhá časť zákona č. 528/2008 Z. z., do ktorej spadajú aj § 27a, na základe ktorého bola vypracovaná správa a žiadosť, pozn.) nie sú preskúmateľné správnym súdom [v zákone odkaz na § 7 písm. h) Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis].

41.2 Uvedené znenie zákona priamo vylučuje preskúmateľnosť rozhodnutí vydaných podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z. správnym súdom, a teda predstavuje zákonný rámec na vyslovenie právneho názoru vyjadreného najvyšším súdom v jeho napadnutom uznesení, v zmysle ktorého správne akty - predmetná správa a žiadosť - nie sú preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva.

42. Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, pričom nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu nemajúci oporu v zákone, v nadväznosti na čo konštatuje, že je ústavne udržateľný záver najvyššieho súdu, podľa ktorého žiadosť a správa nie sú takými individuálnymi správnymi aktmi, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva, a preto pokiaľ bola na uvedenom základe kasačná sťažnosť smerujúca proti napadnutému uzneseniu krajského súdu zamietnutá napadnutým uznesením najvyššieho súdu, nie je

možné napadnuté uznesenie najvyššieho súdu považovať za rozhodnutie, ktoré by spočívalo na arbitrárnom, svojvoľnom a zjavne neudržateľnom a neospravedliteľnom výklade práva, a teda za rozhodnutie, ktorým boli porušené sťažovateľom označené práva. V tejto súvislosti odkazuje ústavný súd na identické závery, ktoré vyslovil v obdobných veciach (napr. III. ÚS 33/2018, IV. ÚS. 267/2018)“.

38. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nezákonného odmietnutia žaloby, ktorou sa žalobca domáha ochrany základných ľudských práv, konkrétne vlastníckeho práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky [dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP] kasačný súd poukazuje na právny záver vyslovený vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 4Sžf/56/2015, zo dňa 08. júna 2016: „Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávanú vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

39. Kasačný súd, poukajúc na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, zdôrazňuje, že Správu o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov (v prejednávacej veci aktualizácie správ a žiadostí) nemožno považovať za spôsobilý predmet súdneho prieskumu správnym súdom, pretože ich preskúmateľnosť vylučuje osobitný predpis (zákon č. 528/2008 Z. z.

v § 14 ods. 18) a ako také nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu, t.j. i do vlastníckeho práva žalobcu podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, pretože nejde o právoplatné správne rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. V prípade, ak na základe podanej žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, bude následne žalovaným začaté správne konanie, výsledkom ktorého môže byť aj rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Konštatované platí i vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy stanovenej vo výzve.

40. Záverom kasačný súd opakovane poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Sžf/87/2015, zo dňa 14. februára 2017, na podklade ktorého prijalo Správne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí uskutočnenom dňa 28. júna 2018 právnu vetu, judikovaného rozhodnutia k prejednávanej právnej otázke: „V prípade, že správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších prepisov, nemohol správny orgán zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností.“ (R 57/2018).

41. Predmetnými Správami o zistenej nezrovnalosti boli žalobcovi oznámené zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly, tak ako to ustanovuje zákon č. 292/2014 Z. z. , a preto ich možno považovať za podkladové rozhodnutie majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z § 42 ods. 7 zákona č. 292/2014 Z. z., § 31 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. a zákona č. 528/2008 Z.z. Ohľadom preskúmania Žiadostí je nesporné, že týmito písomnosťami žalovaný využil zákonnú možnosť vyplývajúcu z § 41 až § 42 zákona č. 292/2014 Z. z. , a keďže zistil porušenie zákona, vyzval žalobcu ako prijímateľa na vrátenie časti poskytnutého príspevku na predmet zákazky. Nejde o žiadne rozhodnutie vydané v rámci výkonu pôsobnosti žalovaného ako správneho orgánu v oblasti verejnej správy, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu. Pre porovnanie správny súd poukazuje na § 37 ods. 13 písm. c) zákona č. 523/2004 Z.z. (na tento zákon odkazuje zákon č. 292/2014 Z.z.), ktorý predpokladá, že povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť je podmienená právoplatným rozhodnutím,

ktorému predchádza vydanie správy o zistenej nezrovnalosti. Aj z tohto pohľadu možno konštatovať, že správa o zistenej nezrovnalosti má predbežný charakter, resp. charakter podkladu rozhodnutia o meritórnom uložení povinnosti vrátiť príspevok alebo jeho časť a v správnom súdnictve sa v samostatnom konaní nepreskúmava. Kasačný súd v nadväznosti na konštatované poukazuje na ďalší postup poskytovateľa príspevku v prípade zistenia nezrovnalosti, upravený § 41 ods. 4 zák. č. 292/2014 Z. z. tak, že ak bolo na základe podnetu zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, ktoré malo (mohlo mať) vplyv na výsledok verejného obstarávania a ak poskytovateľ vyzve prijímateľa prostredníctvom žiadosti na vrátenie poskytnutého príspevku alebo časti, vzťahujúceho sa na predmet zákazky. Ak však prijímateľ poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe žiadosti nevráti, podá podnet správnomu orgánu, a to Úradu pre verejné obstarávanie na konanie o vrátení sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie. Zákon podľa § 41 ods. 11 zák. č. 292/2014 Z. z. považuje až rozhodnutie Rady Úradu pre verejné obstarávanie podľa osobitného predpisu za preskúmateľné súdom, a to na základe žaloby riadiaceho orgánu, orgánu auditu alebo certifikačného orgánu.

42. S ohľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správach o zistenej nezrovnalosti, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona, ak boli, resp. budú na základe Správ o zistenej nezrovnalosti vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považuje rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie správ o zistenej nezrovnalosti a žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov ako nepripustnej podľa § 98 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. h) SSP za vecne správne, vydané v súlade s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

44. Kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

45. Kasačný súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol, vzhľadom k tomu, že správy ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi závažnú ujmu, pretože nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov.

7.

46. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovaným 1) a 2), pretože to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

47. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu jednomyseľne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

48. Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že krajský súd v záhlaví kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia uviedol nesprávny dátum vydania preskúmvanej Správy z kontroly k ŽoP č. 313011D103500201, 313011D10350301, č. záznamu A124/2019-072, zo dňa 09. januára 2019. Podľa ustanovenia § 143 SSP, správny súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí osobám uvedeným v § 142 ods. 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.